

1. Na horách vždycky je starostí víc,
slunce tam svítí, když dole je stín,
my v horách jsme rostli, a pak byl čas jít,
stonaví láskou do údolí žít.
2. Život se najednou rychle změní,
v nížinách barvy jsou tmavošedý,
a my, co jsme ve městě, vím akorát,
že se mi o kopcích může jen zdát.
3. Tam v kopcích, tam za tou vysočinou,
mráčky jak peří tu lehce plynou,
tam život se probudí, přísný je řád,
ale vešel mi do duše víc, než chci já.
4. My na horách neznáme tepanou mříž,
nábytek děláme z dubů a bříz,
když sejdem se, tak máme v stodole bál,
přál bych vám zažít náš výroční bál.
5. Na horách vždycky je starostí míň,
slunce tam svítí, když dole je stín,
snad brzy to přijde, že překročím práh,
zase se vrátíme žít na horách.